

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **F. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2003, č. j. OAM - 1307/VL - 10 - P15 - 2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 9. 2006, č. j. 14 Az 538/2003 - 75,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž tento soud zastavil řízení o jeho žalobě ve věci mezinárodní ochrany. Žalobou stěžovatel brojil proti shora nadepsanému rozhodnutí žalovaného, který stěžovateli neudělil azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a též rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle ust. § 91 téhož zákona.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud v průběhu žalobního řízení činil úkony směřující k rozhodnutí o žalobě, přičemž vyšlo najevo, že stěžovatel uvedl adresu svého pobytu (M. K. 1c, B. – Ž.), na které se nezdržuje. Krajský soud se stěžovateli pokoušel na tuto adresu, která byla u stěžovatele uvedena ve všech evidencích Policie ČR, doručit písemnost dne 13. 3. 2006 prostřednictvím pošty, avšak nebyl úspěšný. Poštovní doručovatelka na vrácené poštovní zásilce jako důvod nemožnosti doručení uvedla, že na dané adrese je adresát neznámý, přičemž toto bylo ověřeno. Dále tedy soud požádal Policii ČR, Městské ředitelství Brno, o prověření na místě; z její zprávy z 19. 9. 2006 vyplynulo, že stěžovatel má sice na zvonku napsáno své jméno, avšak na opakované zvonění a klepání (v rozmezí několika dnů) nikdo nereagoval. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že pobyt stěžovatele není znám, z tohoto důvodu ustanovil stěžovateli opatrovníka podle ust. § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Poněvadž nebylo možno zjistit místo pobytu stěžovatele, soud řízení podle ust. § 33 písm. b) zákona o azylu zastavil. Nyní napadené usnesení o zastavení řízení bylo doručeno opatrovníci stěžovatele dne 6. 11. 2006.

V kasační stížnosti podané k poštovní přepravě dne 22. 4. 2009 stěžovatel uvádí, že mu usnesení soudu bylo předáno prostřednictvím Okresního soudu Sokolov dne 21. 4. 2009. Uvádí, že dne 19. 4. 2006 byl 24 hodin na policejní stanici Brno - Židenice, přičemž na uvedené

adrese v B. – Ž. bydlí od roku 1997. V současné době je stěžovatel ve věznici Horní Slavkov ve výkonu trestu odnětí svobody.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak bylo shora uvedeno, napadené usnesení krajského soudu bylo doručeno dne 6. 11. 2006 a kasační stížnost byla podána 22. 4. 2009, je tedy podána po uplynutí lhůty k jejímu podání. Za den doručení rozhodnutí je třeba pokládat den, kdy bylo rozhodnutí doručeno opatrovníku stěžovatele. Ustanovení § 29 odst. 3 dává soudu možnost ustanovit opatrovníka též účastníku řízení, jehož pobyt není znám; tohoto zákonného oprávnění v řízení využil též krajský soud. Je-li účastník v řízení zastoupen zástupcem (zde opatrovníkem), doručují se soudní písemnosti tomuto zástupci (§ 42 odst. 2 s. ř. s.). V posuzovaném případě tedy bylo stěžovateli napadené rozhodnutí doručeno prostřednictvím jemu ustanoveného opatrovníka. Namítá-li stěžovatel v kasační stížnosti, že dne 19. 4. 2006 byl zadržen policií, nelze k této námitce přihlídnout. Krajský soud se totiž pokoušel zjistit skutečné místo stěžovatelova pobytu též prostřednictvím Policie ČR, která provedla šetření na místě v září 2006 a stěžovatele se jí též nepodařilo zastihnout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu (zde kasační stížnosti) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu